

طراوت

مؤسسه نوای دل است

شماره سی و هشتم - سیم و دوم اسفندماه ۱۳۸۲

معنی

نگاهی به مجموعه نیایش

دقت و حوصله کلاسیک

هما صدر ارحامی

انتشار آثاری که در بر دارنده شاهکارهای موسیقی کلاسیک است در کشور ما رونق چندانی ندارد و تنها برخی مؤسسات، صرف علاقه خود به انتشار این آثار پرداخته‌اند و چه بسا کوشش آنها به دلیل مشکلات اقتصادی دوام نیافته است. با این حال وضعیت گروههایی

که در بازسازی این آثار تلاش میکنند تنها با پشتوانه عشق ندوام مییابد.

نیایش اثری دیگر از گروه موسیقی سل با نوازندگانی ایرانی است که تلاش آنها در سایه تجربه‌هایی دیر سال به خلق واریاسیونی از آثار بزرگان موسیقی جهان انجامیده است.

در نگاهی گذرا به کارنامه ۲۰ ساله مرکز موسیقی سل میتوان به رشته‌های فعالیتهای مختلف و گوناگون، اما متمرکز در معرفی و شناساندن موسیقی کلاسیک اشاره کرد که با تمام موانع و مشکلات هر روز مداومت پایدارتری داشته است. بهمن مه‌آبادی عضو قدیمی و باسابقه ارکستر سمفونیک تهران و سرپرست این گروه، اعتقاد بنیادینی به تفکر و اندیشه و موسیقی پرشگرانه دارد که نوع کلاسیک آن را برترین موسیقیهای دنیا میداند و برای شناساندن آن به جامعه ایرانی گام برمیدارد ارائه و انتشار شش آلبوم به فرم تریو و آنسامبل، صفحه تازه‌ای را در تاریخ فعالیتهای موسیقی میگشاید. زمانی که «تابستان» - اولین نشر موسیقی سل - روانه بازار شد، تصور بر این بود که این اولین و آخرین خواهد بود - اما «پائیز» و «زمستان» سریالی از تریوسوناتهای کورللی را عرضه کرد. کار چهارم موسیقی سل «شادی» نام داشت که آثاری مرکب از سه ویلن را در بر میگرفت. هومان بهزادی که امروزه آسیستان ارکستر سمفونیک آنتاریوی غربی در کانادا است ویلن دوم آن را اجرا کرد. «نیایش» آلبوم پنجم سل که به شکل سی‌دی و نوار منتشر شد مرحله نوینی را در تاریخ حرکت‌های این گروه گشود. و این در حالی است که «در آفرینش» کار ششم و «مینیاتور» آلبوم هفتم سل آماده انتشار میشود. در «نیایش» بهمن مه‌آبادی ویلن اول - پوریا کشاورز ویلن دوم - هومن اختری ویلن سوم و ناهید ابطحی اجرای گیتار کلاسیک را بر عهده دارند. آنسامبل سل با بهره‌وری از هنر جوان خود، گیتار را نیز به کار گرفت تا با رنگ‌آمیزی جدیدی «نیایش» را ارائه کند. هفت منونت و تریو از موزار شادی و طراوت را در «نیایش» جلوه‌گر میکند. انتخاب موزار به‌عنوان شروع موسیقی باشکوه است. سی‌دی «نیایش» با کورللی به اتمام میرسد که سلیقه هنری خاصی را القا میکند. شاکن از این آهنگساز تحت عنوان سونات شماره ۱۲، برآستی با شکوه فراوانی اجرا میشود. تمام تجارب پربار این گروه در اجراهای کورللی در این شاکن جلوه‌گر است. صدای ویلنها با آنکه از هیچ نوع اکو و یا جلوه‌های ضبطی سود نمیبرد از شفافیت لازم برخوردار است. سارا باند از کوپرن جلوه‌ای از موسیقی فرانسه است. آرامش در آن موج میزند سونوریت به خوب است و ایده موسیقی جالبتر. در دوفه با عنوان دوشیزه زیبا پرداختی از دوره رنسانس گوش آدمی را میتوازد، صداهای بم در شکل دادن به تو در توهای نمود قابل رؤیت است؛ درست همانند پارتیتاهای ویتالی که یکی پس از دیگری شادمانی و یایکویی القاء میکنند.